

Bet. ang. Lovf. om Retsafgifter.

Med Hensyn til Betalingen for *Eksekution* fraviger Lovforslaget den Grundsætning, som gennemføres for Domssager, nemlig at Betalingen skal ydes *forud*. Det foreslaas derimod i § 21, at Afgiften, som sættes til $\frac{2}{5}$ af den almindelige Retsafgift, kun skal betales, „for saa vidt den kan faas af den, hos hvem Forretningen foretages, efter at Dækning er tilvejebragt for det Beløb, som behøves til Rekvirentens Fyldestgørelse og for nødvendige Retsudgifter“. Denne Regel har den Mangel, at det i mange Tilfælde vil staa uafgjort i lang Tid, om der kan opnaas saadan Dækning hos Rekviritus, idet dette bl. a. beror paa, til hvilken Sum det udlagte Gods udbringes ved Tvangsauktion; Følgen heraf vil blive, at der fra Fogdens Side maa føres en i og for sig vanskelig Kontrol med, hvad der kommer ud af det udlagte, og at Statskassen faar en Del uviste Fordringer, over hvis Indgang eller Tab der maa føres Regnskab. Det forekommer derfor Udvalget, at det er rigtigere at blive ved den *nugældende* Regel, at Betalingen skal ydes *forud*, men at der — overensstemmende med Grundtanken i § 21 — kan finde Tilbagebetaling Sted helt eller delvis, naar Rekvirenten *dokumenterer*, at han enten slet ikke eller kun for en Del er bleven fyldestgjort for den af ham udlagte Afgift ved Realisation af det udlagte. Herom stilledes *Ændringsforslag Nr. 12*.

Det skal i øvrigt bemærkes, at Lovforslagets Bestemmelse om eventuel Fritagelse for denne Afgift kun angaar det Tilfælde, at der i Forvejen er betalt *almindelig* Retsafgift, nemlig naar der er anlagt *Retssag* om Beløbet; thi Tanken er, at Rekvirenten i sligt Tilfælde kun skal betale Afgift een Gang (ved Sagsanlægget), og da naturligvis hvad enten han vinder eller taber Sagen, men at han, naar han faar Dom over sin Skyldner eller naar Forlig indgaas under Retssagen, skal have Statsmagtens Bistand til Inddrivelse af Fordringen *uden yderligere Afgift*, hvis Dækning ikke kan faas hos Skyldneren.

Denne Betragtning kan ikke gøres gældende, naar der gøres *Eksekution*, *uden at Retssag er gaaet forud*, altsaa i Tilfælde af, at *Eksekution* foretages i Henhold til en *Panteobligation*, i hvilken det er vedtaget, at der uden Lovmaal og Dom kan gøres Udlæg i Pantet, eller til et udenretsligt Forlig.

Ændringsforslag Nr. 13, 14 og 15 ere redaktionelle med Undtagelse af, at der i *Nr. 15* er givet den udtrykkelige Bestemmelse, at den forud betalte Afgift for en Forretning, hvis Fremme Fogden nægter, skal fradrages i Betalingen for den senere foretagne *Eksekution*, dersom Fogdens Nægtelse underkendes ved Appel.

Ændringsforslag Nr. 16 tilsigter kun en Tydeliggørelse af § 24.

For saa vidt *Ændringsforslag Nr. 12* vedtages, bliver der i intet Tilfælde Tale om Sikkerhedsstillelse for Afgiften, og Bemærkningen derom i § 25 maa altsaa bortfalde (*Ændringsforslag Nr. 17*).

Da det i Loven om Rettens Pleje er bestemt, at der ikke kan fordres Forudbetaling af Afgiften for *Udpantning*, er der stillet *Ændringsforslag Nr. 18*.

Ændringsforslag Nr. 19 er væsentligt redaktionelt.

Hvad *Skifteafgifterne* angaar, har Lovforslaget paa et enkelt Punkt fraveget Loven af 30. November 1874, hvis Bestemmelser i øvrigt ere optagne, idet der er givet en ny ensartet Regel om Afgift af alle Boer, der behandles af Eksekutorer. Grunden dertil er den, at den nugældende Regel om saadanne Boer i Bemærkningerne til Lovforslaget siges at være meget omtvistet.

Den foreslaaede nye Bestemmelse i § 36 B er uden Tvivl mindre fordelagtig for Statskassen end den nu gældende. Da der derhos formentlig maa siges at have dannet sig en fast Praksis med Hensyn til Lovens Anvendelse paa Eksekutorboer, foreslaar Udvalget at blive staaende ved de gældende Regler (*Ændringsforslag Nr. 20 og 21*).